

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Butsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 342

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 7. September

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Da Don Juan blev overrumplet.

—o—

Violet Martin sad ved Siden af sin Værtinde og saa paa de dansendes hvirvlende Skare. Hun havde aldrig før været med til et skotsk Højlandsbal, og det gav hende Indtryk af at være ikke saa lidt forskelligt fra de mere konventionelle Londonballer. De maleriske skotskterne Skørter, de stærke Farver og Sækkepiberens sælsomme, monotone Musik, alt bidrog til at give Sceneriet et barbarisk Anstrøg. Men det Udtryk af undertrykt Ophidselse, og den ulmende Glød, som lyste i Violets Øjne, kunde ikke udelukkende skyldes disse nye Indtryk alene. Dengang hun var traadt ind i Balsalen, havde hun i dens modsatte Ende set en Mands Ansigt, som hun havde ønsket aldrig mere at faa at se. Halvglemte Minder steg frem i hendes Erindring og fik Farven til at gaa og komme i hendes Kinder.

Hun havde afslaaet at danse denne Dans da hun foretrak at sidde og tænke over Sagernes Stilling.

— Hvis jeg var Heltinde i et Melodrama, tænkte hun, vilde jeg sige: Endelig er min Time kommet, eller noget lignende dramatisk. Men hvad nytter det altsammen nu?

Dansen var forbi, og de sidste Toner fra Sækkepiberne døde hen med en melankolsk Jamren. Hun lod Blikket glide rundt i Salen, til hun havde fundet den, hun søgte. Han kom ganske langsomt gaaende ved Siden af en ung, meget smuk Pige, som lænede sig til hans Arm og saa paa ham med Øjne, der lyste af uskyldig og utilsøret Tilbedelse. Violet smilede medlidende. — Stakkels lille Fæ, mumlede hun! Hvor han dog saa forbløffende godt ud! Han virkede nu nærmest paa hende, som en smuk Filmshelt, og hun gøs. En Skuespiller — det var hans Rolle her i Livet, og Uniformen forhøjede kun Virkningen. Hvorfor var det ikke gaaet op for hende for to Aar siden?

Som magnetisk tiltrukket af hendes Blik, drejede Manden pludselig Hovedet og fik Øje paa hende. En modstræbende Beundring for hans vidunderlige Selvbeher-skelse steg op i Violet, da han med en Undskyldning til sin Dame banede sig Vej over til hende og bad om den næste Dans.

— Jeg er desværre optaget, svarede hun.

— Hvilken maa jeg da bede om?

— Nr. 17 maaske.

— Mange Tak. Og med et indtagende Smil vendte han tilbage til den unge Pige, som var ung nok til at sende Violet et skinsygt Blik.

Violet, hvis Tanker vandrede tilbage til hine Dage paa Havet i den lille Sejlband, da den Mand, hun elskede, holdt hende fast om slyngtet; hine Dage paa Hesteryg, hvor de red sammen som gale; Nætter med Dans, Musik og Maaneskin — og saa den store Kærligheds betydningsfulde Tavshed og det sagte hviskende: „Vil du gifte dig med mig? Jeg véd, jeg har ingen Ret til at spørge dig, for det vil betyde, at vi kommer til at vente i lang, lang Tid, maaske hele to Aar. Jeg skal paa Langfart med mit Skib, og . . . jeg er saa fortvivlende fattig. Vil du vente paa mig, min elskede?“ Og hun huskede paa sit taabelige Svar: „Jeg vil vente paa dig hele mit Liv, Robin!“

I et helt Aar havde han skrevet de mest vidunderlige Breve til hende — nu var de forlængst brændt med Undtagelse af ét . . . og det gemte hun til Minde om sin første Kærlighed. Nu i Aften tænkte hun atter paa det Brev med de tætskrevne Sider, som hun næsten kunde udenad.

„ . . . En Aften sejlede vi forbi en lille Ø, som jeg aldrig vil glemme. De mange smaa Huse, der laa ved Kysten, var alle fuldt oplyste, og den røde, nedadgaaende Sol laante Bjergene, Træerne og Skyerne de skønneste Farver. Det var saa vidunderligt altsammen, og jeg ønskede brændende, at jeg kunde bo der med dig, og kun dig, for bestandig. Havde du været her den Aften, tror jeg, jeg var sprunget over Bord med dig i mine Arme, var svømmet i Land og blevet der Resten af vort Liv. Du betyder hele Livet for mig. Jeg vil altid kun elske dig. Aah, Violet, hvis du vidste. . . .“

Men det havde ikke varet længe, før Violet „vidste!“

Mellemrummene mellem Brevene var blevet længere, Tonen i dem kølnedes, de blev uinteressante, og tilsidst holdt de helt op. Ved Tanken om den ubarmhertige Skuffelse, hun havde lidt, tændtes i de mørke Øjne Ønsket om at saare og saare dybt.

Den syttende Dans var lige begyndt da en bydende Stemme vækkede hende af hendes Drømmerier.

— Vi vil ikke danse, jeg ønsker at tale med Dem. Hun tog hans Arm, og de gik ud i den gamle, skotske Bys tavse Gader.

— Jeg har saa meget at sige dig, Violet, og det vilde være umuligt derinde mellem alle de Mennesker; hvor du dog ser guddommelig skøn ud i Maanelyset; jeg har først nu opdaget, hvor fuldkommen du er; og . . . nu hader du mig vel.

— Aah, nej, Robin, svarede hun frygtsomt, uheldsvangert frygtsomt — Jeg hader aldrig nogen, og hvorledes skulde jeg kunne hade dig.

Han smilede overbærende.

— Jeg ved, du har Grund til

at mene, at jeg har baaret mig galt ad imod dig, men der er saa meget at forklare. Du stoler jo paa mig, naar jeg siger, at jeg virkelig elskede dig og stadig elsker dig. Det var min Ulykke, at jeg skulde sejle saa længe, og jeg syntes ikke, jeg kunde forsvare at lade dig vente paa mig. Det var bedst at lade det dø ud af sig selv, at holde op med at skrive, og undgaa pinlige Forklaringer. Men, Violet, hvor jeg led! Jeg er aldrig kommet over det. Jeg elsker dig saa højt som nogen Sinde før.

— Hvor vidunderligt, sukkede hun, og tilføjede saa temmelig mal-à-propos: — Hvor længe har du været i England?

— Jeg kom først i Gaar, svarede han. Vi har været længe paa Søen denne Gang, og jeg synes at være kommet lidt ud af Kontakt med Verden.

Violet standsede og saa forundret paa ham.

— Først i Gaar. Jamen saa — Du kan da ikke — — naa jeg mente bare, at naar alt kommer til alt, var det maaske det bedste, og det var i hvert Fald i høj Grad egoistisk af dig ikke at ville gifte dig med mig, Robin. Vi vilde være blevet forfærdelig fattige, og da du jo ser alt for godt ud, var jeg sikkert blevet meget skinsyg. Jeg var meget ung, da du rejste bort; jeg er ældre nu og maaske lidt klogere.

Robin saa forvirret paa hende. Det var ikke netop den Tone, han havde ventet; han kunde da umuligt have taget fejl; hun havde jo været saa forelsket i ham, det lille Skind.

— Ja, jeg tror, du har forandret dig. Du er ti Gange saa yndig og elskelig som for to Aar siden, men jeg forstaar dig ikke rigtig, der er noget. . . .

— Jeg gad vide, om du nogen Sinde har forstaaet mig rigtig, sagde hun roligt.

Robin tog hendes Hænder fast i sine og saa hende ind i Øjnene:

— Jeg har altid forstaaet dig; dit Hjerte var som en aaben Bog for mig, og jeg elsker dig; der har aldrig været nogen anden.

Hun trak Hænderne ud af hans og lo.

— Er du da ikke mere forelsket i Lady Arlington.

Robin havde en Fornemmelse, som om han havde faaet et Slag i Ansigtet.

— Hvad er det for noget Vrøvl? Hvor har du hørt det? spurgte han.

— Aah, rent tilfældigt; hendes Mand er nemlig min Fætter og du indjog virkelig den stakkels Mand en Skræk i Livet; han troede nemlig du vilde bortføre hans Kone. Det var meget grimt af dig. Har han nogen Sinde gjort Alvor af sin Trusel om. . . at prygle dig.

— Hvor kan det falde dig ind

at høre efter saadanne Løgne, saadanne. . . . raabte han ubehersket.

— Og saa, lad mig engang se, saa var der Flora Joyce og Mrs. Ellis og en Masse andre smaa Hjerter, som du har prøvet at knuse. Slemme, slemme Don Juan.

— Nej, hør nu, mumlede Robin rasende. Hvis du ikke har haft noget bedre at tage dig til i de sidste to Aar end at lytte til ondskabfulde gamle Kvinders Sladder, saa har jeg ikke mere at sige.

— Jeg kan virkelig ikke gøre for, naar Folk vil betro sig til mig. Jeg bryder mig ikke om at stikke min Næse i deres Kærlighedsaffærer, Flora er min Veninde, og jeg traf Mrs. Ellis, da hun kom hjem fra Indien. De var begge meget forelskede i dig. Du skulde ikke gentage dig selv saa tit, Robin, du er meget lidt original.

Robin vendte sig rasende om og greb hende haardt i Skulderen.

— Jeg skal bevise, at alle disse Historier er smudsige Bagvaskelser. Og hør nu efter i blot fem Minutter, og lad være at opføre dig som en gal. Jeg elsker dig, og du skal gifte dig med mig, hører du.

Men hun var vred nu og rev sig løs fra ham.

— Jeg gifter mig ikke med dig, saalænge jeg lever, sagde hun, og hendes Stemme skælvede.

— Jo, du gør, min kære, og lad mig saa med det samme fortælle, at jeg ogsaa har hørt Rygter om dig og Lord Finlay, medens jeg var borte. Har du maaske ikke flirtet med ham?

Violet saa koldt paa ham.

— Nej, jeg har aldrig flirtet med ham. Jeg blev gift med ham for fem Uger siden. Skal vi ikke gaa ind nu. Jeg synes her er ved at blive temmelig køligt?

Den, der gik i Vandet.

—o—

Jacob Boesen saa paa sit Ur. Der var endnu niere end fire Timer til han kunde slippe med Aftentoget bort fra denne umulige lille Kystby. Han besluttede at gaa sig en lang Tur langs med Stranden for at slaa Tiden ihjel. Jacob Boesen var Handelsrejsende, og medens han slentrede ud ad den ensomme Vej langs Havet, anstillede han bedrøvelige Betragtninger over, hvilken besværlig og daarlig Levevej det var at være Rejsende i mindre Manufakturvarer.

— Nu har jeg slidt i det lige fra i Morges — og ikke gjort en eneste Forretning, som der er værd at tale om! mumlede han bittert, idet han i sit stille Sind bandede den lille Købstad og kaldte den for den mest søvnige og sløve By langs hele Vestkysten. Efter en halv Dags Vandren fra

Butik til Butik havde han omsider sendt sine Prøvekufferter tilbage til Hotellet, spist sig en stor Bøf og havde begivet sig ud paa denne Spaseretur langs Kysten.

Bevægelsen i den stærke Søluft virkede dulmende paa hans Nerver, og da han havde gaaet en halv Miles Vej, besluttede han at klatre ned ad nogle Skrænter, saa han kom helt ned i Vandkanten.

Men Jacob Boesen glemte at regne med den glatte, slimede Tang, som havde hobet sig op, og med den stærke Blæst, der nu og da kom i voldsomme Vindstød omkring Skræntens Hjørner. Han stod just og bøjede sig frem lige ved Vandkanten, da et pludseligt, stærkt Vindstød fik ham til at tabe Balancen, hans Fødder gled i den slimede Tang, og i næste Nu stod han i Vand til op over Knæene.

Et Øjeblik efter stod en meget forbitret Hr. Boesen igen paa det tørre, men Benklæderne dryppede af Saltvand og klæbede sig ubehageligt ind til hans Ben. Der var ikke andet at gøre end at tage Benklæderne af, brede dem ud og lade dem tørre i Vinden.

Heldigvis henlaa Stedet ganske øde og menneskeforladt, saa der var ingen til at møre sig over Synet af en bukseløs, middelalderende Herre, der løb frem og tilbage paa den lille Strimmel Sand for at holde sig varm, medens hans Benklæder fastgjort med et Par Sten flagrede i Blæsten.

Men saa skete Kalamiteten. Et særlig voldsomt Vindstød kom farende omkring Skræntens Hjørne, fik Jacob Boesen til at bøje Hovedet tænderklaprende og — hvirvlende hans Benklæder op i Luften og ud i Havet. Den uheldige Mand hævdede Hovedet lige tidsnok til at se sine unævelige dale ned paa Vandet 15—20 Meter ude og langsomt gaa til Bunds.

Han vidste, at han befandt sig paa et af de ensomste Steder ved Kysten, et Sted, hvor næppe andre end Turister kom i Sæsonen. Det var ganske haabløst at blive, hvor han var, for at vente paa, at en eller anden skulde komme ham til Hjælp i denne pinlige Situation. Han klatrede op ad Skrænten for at udforske sin Stilling. Foran ham laa et Krat, der førte helt hen til en Bakke, ved hvis Fod en Vej snoede sig. Det var muligt at en Vogn kunde komme kørende ad den Vej.

Forsigtigt banede Jacob Boesen sig Vej gennem Krattet hen til Vejen, hvor han rystende af Kulde skjulte sig bag den største Busk, han kunde finde. Det forekom ham, som gik der Timer inden han endelig i det fjerne hørte Vognrullen og Lyden af Hestehove — i Virkeligheden havde Ventetiden kun været tyve Minutter, Saa snart Vognen, en almindelig Fortsættes Side 4.

Et Brødtræ.

—0—

Efter en ældre Beskrivelse af Sagopalmen i dens Hjemstavn.

Medens saavel Risen som vore Kornsorter er lette Græsplanter, der kun lever en Sommer eller et Aar, har det indiske Arkipelags østlige Øer til Næringsplante et mangeaarigt mægtigt Træ, som giver et stort Udbytte, naar først det er naaet til Udvikling, nemlig Sagopalmen, der danner en særegen Gruppe blandt Palmerne.

Træet blomstrer kun en Gang, dør derefter bort, men fra den underjordiske Del udgaar der Udlobere, hvorfra nye Stammer skyder op. Træet bliver over 2 Fod i Tykkelse, men næppe mere end 25—30 Fod højt. Bladene er samlede i Toppen og er over 20 Fod lange. Bladstilkene kan ved Roden være 3—4 Tommer i Gennemsnit. Planten er fuldvoksen, naar den er ca. 15 Aar gammel. Den udskyder da blomstrende Grene paa 8—11 Fod midt imellem Bladene for Enden af Stammen. Men sætter Planten Frugt, gaar Melstøvet i Marven tabt, og naar Frugten er moden, dør hele Planten bort med Undtagelse af de underjordiske Dele, hvorfra de nye Stammer dannes.

Der er især to Arter af Sogopalmer, hvoraf Melstoffet faas. Den ene, den tornede, findes særlig paa Molukkerne, den anden, den glatte, paa Java, Sumatra, Borneo, Celebes og i Siam. Den første ynder sumpige Steder langs Kysterne, den sidste ynder lavere Bjergskraaninger, hvorfor den paa Java kaldes „højlandske Sago“, paa Amboina den „kvindelige Sago“ i Modsætning til den tornede Art.

Den Sago med de stærke Torne er paa Molukkerne og Ny-Guinea den egentlige Brødplante, men den findes i saa stor Mængde, at den desuagtet ikke er Genstand for Dyrkning, kun paa Amboina findes den plantet. Særlig paa Øen Seram er der store vildtvoksende Sagoskove. — Hver Folkestamme har sit Navn til denne Palme Paa Amboina hedder Melstoffet „Sagumenta“, og derefter er Navnet gaaet over i alle europæiske Sprog.

Sagoen har ingen bestemt Høstetid. Den er afhængig af den øjeblikkelige Trang for „modne“ Træer. Er man ikke sikker paa de ydre Tegn, bores et lille Hul i det yderste træagtige Lag, og en Prøve af Marven — hvoraf Melet faas — tages ud og undersøges, og har den da ikke naaet sin fulde Udvikling — ved at Træet er en 15 Aar — stoppet Hullet til igen, og Træet faar Lov at vokse videre.

Viser det sig derimod, at Træet er modent, fældes det, Stammen flækkes, og Marven udbøres, saa den kommer til at ligne Savspaaner. Disse bæres i Kurve, dannede af de store Bladskeder, til det nærmeste Vand, hvor Melstoffet udvaskes i Apparater, der er lavede af Dele af selve Træet.

Melet tørres og gaar — indpakket i Sagoblade — i Pakker paa 30 Pund, kaldet Toman, i Handelen under Navn af raa Sago. Melet udrørt i kogende Vand, danner en geleagtig Masse, som blandet med Fiskesuppe og lidt Citronsaft kaldes Lippia og regnes for en stor Delikatesse. Men Sagomelet nydes dog særlig som Sagogrød, der i Ovn bages paa 5 Minutter. Disse Brød er 6—8 Tommer i Firkant og $\frac{3}{4}$ Tm. tykke. Varme er de bløde og skal smage godt med Smør, lidt Sukker og ristet Kakao, Skal de ikke bruges straks, tørres de i Solen, og kan da opbevares saa længe, det skal være, og Smaabørn gna-

ver lige saa udholdende paa disse som hos os paa en Brødskorpe.

Et Træ paa 20—30 Fod kan give 25—30 Tomaner Mel, d. v. s. 5—600 Pund. Hvert Pund giver 3 Sagogrød, og 6 Brød er nok til daglig Føde for en voksen Mand. Et Træ kan altsaa give 1800 Brød, det vil sige, føde et Menneske et Aar. To Mand kan udvaske Melstoffet af et Træ paa 5 Dage, og i andre 5 Dage kan to Kvinder bage det til Brød. Den, der ikke ejer Træer, maa købe dem. Prisen er da 8 Kr., og en Dags Arbejde regnes for 40 Øre, saa at et Menneskes Føde til et Aar — d. t. Dages Arbejde medregnet — bliver omtrent 12 Kr. Men paa Grund af den Lethed, hvormed Føden kan faas, staar Folket i Sagodistrikterne meget tilbage for Beboerne i de Egne, hvor der dyrkes Ris.

Melet omdannes til Gryn ved at fugte og rulle det og senere tørre det. Kineserne bruger hertil en Fremgangsmaade, hvorved Grynene bliver fastere og klarere.

Befolkningen udnytter alt af deres Sagotræ. Melaffaldet er Svineføde. Henligger det i Bunker, vokser der paa det en spiselig Svamp, eller det tjener til Føde for en Snudebillelarve, som de indfødte spiser med stort Behag. Af Blade og Bladribber kan der fremstilles Huse, Gærder, Møbler og Nipsager. Det er varigt Stof, der overflødig gør Maling. Træet er derfor saa værdifuldt, at naar Fjenderne i Krigstider ikke kan skade paa andre Maader, saa ødelægger de Sagopalmen. Hugges der Hul i Træet ind til Marven, uden at det atter tilstoppes, tørrer denne ud paa et Par Dage.

Ved C. R.

Hvad vi oplevede.

—0—

— For nogle Aar siden, fortalte en af Selskabet, — var min Ven Robert og jeg paa en Fodtur langs den sydvestlige Del af den kaliforniske Havbugt. Det var hans Hensigt at undersøge Klippedannelser i Eggen, og jeg fulgte med for min Fornojelses Skyld.

En Morgen var vi netop gaaet rundt om en Odde, da vi opdagede en Havgrotte, som paa de tre Sider var omgivet af stejle Klipper og paa den fjerde af Havet.

— Det kunde være interessant at undersøge Klippedannelserne i Hulens Indre! udbrød Robert. — Men hvorledes kommer vi derind?

Det var umuligt at naa til den over Klipperne, der var altsaa intet andet for end at vælge Vandvejen, og da vi begge var ganske gode Svømmere, betænkte vi os ikke ret længe.

Snart efter stod vi inde i Grotten, der vel var 30 Fod dyb, 15 Fod bred og 6—7 Fod høj. Der var halvmørkt, og en kold, klam saltmættet Luft derinde, saa at jeg — nogen som jeg var — næsten kom til at fryse.

Robert mærkede i sin videnskabelige Iver intet, han foer rundt og undersøgte Grottens Bund, der kun laa nogle Tommer over Vandfladen, var over-saaet med Sten, og kort efter at vi var kommet ind, havde Robert, som ikke tog sig i Agt, det Uheld at træde paa en af disse, der var saa skarp som en Kniv, saa at den bibragte ham et dybt, stærkt blødende Saar i den ene Fod.

Han haltede hen til Grottens Aabning og badede sit Saar i

Vandet, og han vilde netop til atter at fortsætte sine Studier, da jeg blev opmærksom paa en svag, ligesom plaskende Lyd. Jeg lod mit Blik glide ud over det store Hav, der laa saa dovent i det stærke Sollys, da mit Øje pludselig fangede noget netop ti Skridt fra mig, der fik mig til at skælve af Rædsel.

Det var den trekantede Rygfinne af en Haj.

Mit uvilkaarlige Udbrud af Skræk bragte Robert til at vende sig om. I samme Nu saa han Uhyret og var straks klar over Faren.

— Store Gud! udbrød han. — Det er Blodet fra min Fod, som har lokket den till!

Vi stod som fastnaglede og stirrede paa vor Fangevogter, thi dette forstod vi, at den var. Saa saa vi paa hinanden. Vi vidste begge, at det var umuligt at slippe ud uden at svømme, og om vi forsøgte dette, vilde efter al Rimelighed en af os blive Offer for Uhyret. Men ud maatte og skulde vi, thi det var nu Ebbe, og naar Flodtiden kom, vilde Vandet stige, saa at vor Fjende let kunde slippe ind.

Nu laa den fuldstændig stille paa sin Post, og vi, vi stod som lammede og stirrede paa den.

Hvor længe vi stod saaledes, ved jeg næppe; da vi atter kom til os selv, skyllede Vandet ind over vore Fødder.

— William, sagde Robert, — kom ind i Grotten, vi maa overveje vor Stilling.

Da vi stod derinde, fortsatte han:

— Jeg har tænkt, om vi skjuler os og forholder os aldeles stille, vil den maaske tro, vi ikke er her mere, og svømmer bort. Det gælder da om at benytte Tiden og svømme for Livet.

Der var i Virkeligheden ingen anden Udvej.

— Og nu, gamle Ven, sluttede han, — giv mig din Haand. Det er maaske sidste Gang, jeg faar Lov at trykke den.

Vi sad nu en Stund sammenkrobnede og i dyb Tavshed, hver optaget af sine Tanker. Hvert Minut bragte os Faren nærmere. Endelig var Vandet steget nok til, at Hajen vilde kunne svømme ind, og vi ventede hvert Øjeblik at se dens trekantede Rygfinde. Men den viste sig ikke.

Nu om nogen Sinde, maatte Forsøget gøres. Havde Blodet blot ikke stadig sivet fra Roberts saarede Fod.

— Hvem skal gaa først? hviskede jeg.

— Du, hvis du vil, svarede han.

Hans Svar udsprang ikke af Fejghed, tværtimod, det vilde være farligst for den, som svømmede i Blodsporet. — Sagte lod jeg mig glide ud i Vandet, Robert fulgte, — snart var vi ved Grottens Aabning, og Faren begyndte for Alvor.

Med en Bøn paa Læberne svømmede jeg over mod Stranden. Mine Øjne for spejdende rundt efter Fjenden. Den var intet Sted at se. Jeg svømmede nu af al Kraft og var nu kun nogle faa Fod fra den fra den frelsende Strandbred. Et Øjeblik efter fik jeg Tag i en fremspringende Klippe og halede mig i Land.

Jeg vendte mig for at se, hvorledes det gik Robert. Han var endnu 30 Skridt fra Stranden. Han svømmede langsomt, og hans Ansigt var ligblegt og præget af den dybeste Haabløshed. Jeg forstod, at Blodtabet havde svækket ham, og han var nu nær ved at synke.

— Robert! Robert! raabte jeg. — Fat Mod, der er ingen Fare! Prøv blot paa at svømme lidt raskere!

Mine Ord gav ham øjensynlig nyt Mod, han svømmede stærkere til, og godt var det, thi i samme Nu fik jeg Øje paa den trekantede Rygfinne. Med saa rolig en Stemme, som jeg formaaede, raabte jeg til ham: — Svøm bare, gamle Ven! Kraftige Tag, — se, nu gaar det bedre! Men nu havde Hajen aabenbart sporet ham, jeg saa Finnen tog større Fart; den kolde Sved perlede frem paa min Pande. Der var ingen Tid at spille. Jeg sprang ud i Vandet til midt paa Livet.

— Robert! raabte jeg. — For Himlens Skyld, — svøm, svøm, svøm, om du har Livet kært! — Aah, Gud være lovet!

Med en vældig Anstrængelse havde jeg grebet ham i Armen og trukket ham ind paa fladt Vand i samme Sekund, som jeg saa Hajens vældige, med spidse Tænder fyldte Gab foretage en Drejning for at gribe ham. Jeg hørte dens Kæber slaa sammen.

Udmattede sank vi om ved hinandens Side, takkende Gud for vor vidunderlige Frelse.

FM

Kilden til et langt, sundt og lykkeligt Liv.

—0—

En kendt Læge blev en Gang spurgt om, hvorledes man kunde forlænge Livet og holde sig ungdommelig og sund. Dertil svarede han:

Bevæg dig saa meget som muligt ude i den friske, rene Luft.

Tag daglig Legemsøvelser afpasset efter Alder og Kræfter.

Overlæs ikke Maven med Føde, men vær maadeholden med Spise og Drikke.

Sørg for god, frisk Luft baade i Opholdsstue og Soveværelse.

Gaa tidligt i Seng og staa tidligt op.

Se helst at faa 8 Timers Søvn i Døgnet.

Arbejd hver Dag, hvis du er rask.

Hold ved daglig Bad Huden i god Sundhedstilstand.

Opøv en stærk Vilje og en stærk Pligtfølelse og bekæmp alle daarlige Lidenskaber.

Undgaa alle større Overanstrengelser saavel af legemlig som af aandelig Art.

Styrk de aandelige og legemlige Kræfter ved en regelmæssig Beskæftigelse; vær varsom med forceret Arbejde. At arbejde under stadigt Højtryk er ikke sundt.

Gør Kroppen mere modstandsdygtig overfor Sygdomme ved Aandedrætsøvelser og systematiske Legemsøvelser — har man daarlige Tid, er ca. 10 Minutter daglig tilstrækkeligt, naar det blot gøres regelmæssigt.

Frygt ikke Døden; Frygten faar nemlig mange Mennesker til selv at grave deres Grav.

Søg ved en sundhedsmæssig Levemaade at beskytte dig mod Sygdom, og hvis Sygdom saa alligevel kommer, bekæmp den saa ved Hjælp af en dygtig Læges Anvisninger saa tidlig som muligt.

Naar du bliver gammel, vær da ikke for rask til at forandre Levemaaden. Den vil selv i Tidens Løb ændre sig.

Vær heller ikke for hurtig til at skifte Opholdssted fra By til Land eller omvendt, naar du ældes. Husk det gamle Ord om, at gamle Træer taaler ikke at omplantes.

Vær altid glad og i godt Hu-

mør, tag Livets Tilskikkelser saa let som muligt, selv om det ofte kan falde vanskeligt, da dette er den bedste Læge og Kilden til et langt, sundt og lykkeligt Liv.

(Fyns Tid.)

Den „døve“ Præstekone og Dronningen.

Om Præsten Jens Hornsyld, der stillede sig paa Grundtvigs Side, da Prof. Clausen rejste Stormen, fortæller Skive Folkeblad nogle morsomme Træk.

Jens Hornsyld kom ikke saa sjældent til Kong Frederik VI.

„De skulde ta' Deres Kone med“, sagde Kongen, „saa kunde hun underholde min Marie.“

„Ja, Tak, Deres Majestæt; men hun er noget døv.“

„Saa kan Marie tale noget højere“, sagde Kongen.

Hjemme sagde Jens Hornsyld til sin Kone, at hun skulde med ham op paa Slottet næste Gang: „Men du maa tale højt, for Dronningen er noget døv.“

Sammenkomsten kom godt nok i Stand, og medens Præsten talte med Kongen i den ene Stue, underholdt Madamerne sig med hinanden i den anden. Begge raabte de meget højt i Begyndelsen; men saa siger Dronningen: „De behøver virkelig ikke at raabe saa højt, for jeg er da ikke døv.“

„Det er jeg heller ikke“, svarede Præstekonen — og saa fik de sig en god Latter. Mændene ligesaa. „Saadan er Jyderne“, sagde Kongen. „Og Kongerne“, sagde Præsten.

Fra Uge til Uge.

—0—

Fru Olga Svendsen's

Optræden i Palmehaven Onsdag og Torsdag samlede selvfølgelig fuldt Hus, og den joviale Sangerinde blev modtaget med dunderende Bifald. I Aften synger Fruen for sidste Gang og Hr. G. Jørgensen afslutter den vellykkede Sæson, hvor intet blev sparet for at yde Publikum det bedste af det bedste.

Zoologisk Have

ved Stammershalde øger stadig sin Dyrebestand, denne Gang med en Struds, en Kænguro og forskellige Aber, som er indkøbt fra den zoologiske Have i Odense.

Junglens Konge

forevises Fredag og Søndag i Biografen. Om denne fantastiske Naturfilm skrev Politiken:

„Junglens Konge“, eventyrlig amerikansk Sensationsfilm.

Et amerikansk Ægtepar bliver ædt af vilde Løver i Afrika, men deres fireaarige Søn leger ukymret med Rovdyrene og vokser efterhaanden op til en stor og stærk „Løvemand“, der forsvare sine firbenede Kammerater mod baade sorte og hvide Løvejægere. En Dag plumper han selv i en Faldgrube og bliver af en smart Impressario sendt til en Cirkusdirektør i San Francisco . . . en ung Lærerinde tager sig af hans Opdragelse, da ingen andre kan styre ham. Sammen turer de rundt i Staterne med det store Cirkus, og Løvemanden faar baade lært at tage Tøj paa, snakke Engelsk og blive forelsket. Til sidst bliver han saa velhavende, at han kan købe alle Cirkusløverne, og det nygifte Pars Bryllupsrejse gaar tilbage til Afrika sammen med Løverne. . . . Hvad der gør Filmen værd at se, er en imponerende

flot iscenesat Cirkusbrand, hvor under Løvemanden redder Løverne for at indebrænde og hindrer dem i at fare løs paa Publikum. Paniken blandt Tilskuerne og Artisterne, det store Flammehav, Elefanterne, der tramper gennem Garderne og vælter. Omnibiler, det er et sensationelt amerikansk Brauournummer.

Olsker Husmandsforening.

Høstfest afholdes i Forsamlingshuset Lørdag den 15. September Kl. 7,30 Fælles Kaffebord med Oplæsning af Viggo Petersen, Aaker. 75 Øre for Voksne.

Deltagerne maa tegne sig hos Bestyrelsen senest Onsdag den 12. September. Kun Adgang for tegnede.

Bestyrelsen.

Olsker.

Licitation over Kørsel af Skærver og Grus til Kommunens Veje afholdes Lørdag den 8. September Kl. 6 i Olsker Forsamlingshus Sogneraadet.

Biografen.

Fredag og Søndag Kl. 8

Den store Dyrefilm

Junglens Konge.

Fortællingen om et Menneske, der levede blandt Junglens vilde Dyr.

Ekstra Tonerevu

Forbudt for Børn

Tillægshaner

5 Mdr Favorolles og Haudan. Indkøbt fra Fyn og Jylland, som daggamle, efter rigtlæggende Stammer er til Salg 4 Kr. pr. Stk.

A. Olufsen.

Tlf. Sandvig 20 kan benyttes.

Præmieskydning

afholdes af 14. Skyttekreds paa Banen i Sødeskov Søndag d. 9 Sept.

Hovedskydning Kl. 8,30

Festskydning Kl. 1

Bestyrelsen.

Alt Sommerfodtøj

udsælges til betydelig nedsatte Priser.

C. Larsens Skofejstorr.
VESTERGADE, ALLINGE.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør, Alt udført af bornh. Arbejdere.

Telefon 127.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9-12 og 2-4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.

Alm. Sparekassetilkaar 3 — —
Boxer udlejes.

Fest

uden Sange er ikke nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

Vinterbrændsel!

M. S. „Käte“ er nu under Losning med Husholdningsskud af allerfineste Mærke.

Bestillinger paa alle Sorter Vinterbrændsel modtages gerne.

**Rigtige Varer!
Rigtige Priser!**

E. M. BECH.

Forsbacka Stenværktøj og Staal.

Jeg har Lager af disse fortrinlige Varer, som jeg kan anbefale, og Priserne er rimelige.

De rigtige Hammerskaffer er paa Lager.

Tlf. 10.

E. M. BECH.

Brug Becks

KAFFE!

Jeg fører en fortrinlig Kaffe, som altid er friskbrændt - og males ved hver Ekspedition.

NY BILLED SERIE ER BEGYNDT

Flyvemaskinens Udvikling i 150 Fotografier.

Ved Køb af et kvart Kilo Kaffe leverer jeg et af disse smukke Billeder

Tlf. 10.

E. M. BECH.

Bornholms Zoologiske Have!

ved **STAMMERSHALDE** (kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)

— Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang. —

Bjørne - Ulve - Ræve - Grævlinge - Aber - Hjorte m. m. Rov- og Hønsfugle
I den kunstige Sø findes: Svaner - Storke - Fiskehejrer og mange forsk. Ænder.

Nyt! Nyt! Den store Berberløve og den brune Landbjørn.

En ideel Søndagsudflugt! 1. Kl. Restauration - Madkurve kan medbringes

Musik hele Dagen fra moderne Højttaleranlæg

Entré: Voksne 50 Øre - Børn 25 Øre. Partoutkort for 1/2 Aar 3 Kr. og 1.50 Kr.

Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

Telefon Allinge 121.

Direktionen.

Krep-Servietter

og lærredsmønstrede do.

sælges fra 2 Kr. pr. 500.

Damask-Bordduge i 10 m.

Ruller 2 Kr.

Trykning af Firma billigst.

Alt til Hoteller og Pensionater.

Allinge Trykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr

pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

3 Vær. Lejlighed

er til Leje 1ste Oktober.

Allinge Trykkeri. Tlf. 41. Gartner Jensen.

Bedste Sorter Syltesukker!

Grovkornet Demarara Sukker Nr. 1.

Melis Nr. 1 i Toppe. — Stødt Melis Nr. 1

samt alle nye Krydderier tilbydes.

Alle Størrelser i Krukker og Henkogningsglas, Geleglas og Overbindingsmateriale haves, og vi sælger til smaa Priser og giver yderligere 4 pCt. Rabat pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

Prima Kvalitet Dansk Flormel

sælges i store og smaa Poser til billig Pris.

En Blanding af amerikansk og dansk kraftig Hvede betegnes som Bagerimel Nr. 1 — og denne Kvalitet er meget at anbefale til Hjemmebagning, da den giver stort og kraftigt Brød.

Ren amerikansk Flormel

sælges i Poser og løs Vægt.

Nordlandets Handelshus.

Vi modtager alle Sorter

gode bornholmske Sædvarer

— og afregner disse til højeste Pris — og særlig naar der gøres Indkøb af hvilke som helst andre Kolonialvarer i

Nordlandets Handelshus.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Vi beder om Bestillinger over

Prima Vinterbrændsel

til Levering i September-Oktober Maaned d. A.

Nordlandets Handelshus.

Stort Udvalg i Fiske- og Grønt-til billigst ePriser

Konserves

Axel Mogensen, Tejn.

Biavlere

bedes bemærke, at vi sælger Honningglas og Honningdaaser meget billigt og giver ekstra Rabat ved større Køb.

Nordlandets Handelshus.

For Tiden har vi aldeles fortræffelige Kvaliteter at tilbyde af

Rød og hvid Portvin Madeira

meget velmagende og mild, saa den kan taaes ogsaa af Patienter.

Nordlandets Handelshus.

Vil De bruge Kunstgødning

til Vintersæden, saa gør Bestilling snarest i

Nordlandets Handelshus.

En Del gode Kvier,

der kælver i Efteraaret, købes.

Viggo Frederiksen, Klemens Kro. Tlf. 87.

Is- og Mælkeudsalget, Lindeplads

Brug mine 1. Kl. isafkølede Mejeriprodukter.

Ren tuberkulosefri **Mælk, Smør, Kaffe- og Piskefløde** samt alt i **Spise-Is og Blok-Is**, smaa og store Portioner. — Bestillinger modtages ved Vognen eller Telefon 62. — Varerne bringes omg. i Byen. Ærbødigst **Charles Pedersen.**

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865.

Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer

1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Badningens 10 Bud.

—o—

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.

2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsættet kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.

3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.

4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.

5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (før Lunger og Hjerte virker normalt igen) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjer-tebanken maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.

6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.

7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højest til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i kølig Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbade-ne.

8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlads at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end at I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt“ (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt“, og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt“ kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Averterer i NORDBORNHOLM

Den, der gik i Vandet.

Fortsat fra Side 1.

delig Arbejdsvogn, nærmede sig, sprang han op og vinkede som en vanvittig med begge Arme. Kusken standsede, steg ned fra Vognen og kom hen imod ham.

— Hæl sagde han og søgte at skjule sin Morskab over Synet. Hvad er den af, Herre — Er det et Væddemaal?

Han var en stor, rødhaaret Mand med et lidt lumsk Udtryk i Øjnene. Jacob Boesen syntes absolut ikke om ham.

— Jeg — jeg har haft et Uheld, sagde han med et ikke helt vellykket Forsøg paa at bevare sin Værdighed. Jeg har mistet nogle af mine Klæder — de fløj i Havet. Hvis de vil vise mig den Venlighed at lade mig køre med ind til Købstaden, saa . . .

Den rødhaarede rystede paa Hovedet.

— Jeg skal ikke ind til Byen, svarede han, der er en god Mil derind ad Landevejen og jeg har ikke Tid at køre den Omvej — og desuden er Hesten træt. Men jeg skal sige Dem, hvad vi vil gøre. Mit Hus ligger ikke saa langt herfra; De kan køre med mig hjem og faa nogle af mine Klæder, hvis De bryder Dem om der.

— Aa, Tak raabte Jacob Boesen. Maaske De kan laane mig blot —

— Ikke saa rask, go'e Herrel afbrød den rødhaarede ham. Jeg laaner begribeligvis ikke mit Tøj ud til en helt fremmed — saa gal er jeg da ikke. Vil De have Tøj hos mig, maa De købe det!

— Godt, godt — jeg køber det! udbrød Boesen. Men jeg maa blive her, til jeg ser anstændig ud. En lang og pinlig Ventetid forløb, inden han hørte Rumlen af Vognhjul.

— Se her! sagde den rødhaarede og bredte et Par meget fedtede og slidte Benklæder ud, holdt et Par Sokker op, der havde gjort haardt Tjeneste og stillede et Par Støvler hen til ham, der burde have været kasseret for længe siden.

— Gode, varme Klæder — men Betalingen først! tilføjede han.

— Hvor meget? spurgte Boesen.

— Tja — Bukserne er fyrrtve Kroner værd, Sokkerne ti Kroner og Støvlerne — tredive Kroner, svarede den rødhaarede.

— De maa være gal, udbrød Jacob Boesen. Firsindstyve Kroner for disse Klæder, som selv et Fugleskræmsel vilde undse sig for at bære! Det er jo det renn Røveri.

— Godt, sagde den rødhaarede fornærmet, tog Klunset og gik hen mod Vognen. Det er vel ikke mig, der har bedt Dem købe det, hva? Jeg er slet ikke forhippet paa at skille mig af med disse gode Ting.

Boesen skar en Grimace, trak sin Tegnebog frem og tog otte Tikronesedler ud af den.

Jacob Boesen var dybt taknemlig over, at det var mørkt, da han igen holdt sit Indtog i den lille By. Han vidste, han gjorde en latterlig Figur.

Saa snart han kom op paa sit Værelse, skyndte han at afføre sig de ubehagelige Klædningsstykker, heldigvis havde han i sin Kuffert, hvad han skulde bruge.

De kasserede Klædningsstykker laa paa Gulvet og Jacob Boesen betragtede dem med Afsky, medens han grublede over, hvad han vel skulde gøre med dem. Han tog de stærkt slidte Benklæder op og spekulerede just over, om Hoteltets Gaardskarl mon vilde mod-

tage dem som Gave, da han hørte en svag Raslen af Papir, Han stak Haanden i den nærmeste Lomme og trak et krøllet Brev frem.

Boesen glattede det ud og læste: Kære Christian!

Jeg skriver Dig til for at sige dig, at jeg ikke tør møde dig faarløbig da Naboens snakker om det og du ved der vil blive Vrov! vis Marie faar det at vide. Derfor farvel ælskede faareløbig og mange gode Kys fra din Anna.

— Aah! mumlede Boesen med et Smil. Saa den rødhaarede er en Don Juan, som har to Kæresten paa en Gang. Om jeg blot havde fundet dette Brev lidt før.

I dette Øjeblik blev der banket paa Døren og en Hotelpige stak Hovedet indenfor.

— Der er en Mand, Hr. Boesen, som gerne vil tale med Dem, skal jeg sende ham herop?

— Hvem er det — hvordan ser han ud?

— Jeg véd ikke, hvem han er — han er arbejdsklædt og rødhaaret.

— Rødhaaret? Ja, Tak — vil De saa sende ham herop! udbrød Boesen og gned sig i Hænderne.

— De maa undskyldte, Herre, sagde den rødhaarede da han kom ind og forlegent drejede Huen mellem Fingrene. De — De har vel ikke tilfældigvis fundet et Brev i Benklæderne?

Boesen satte sig paa Sengekanten — han nød Situationen.

— De er vist en slem Udhaler — er De ikke? udbrød han lidt haanligt. De holder Stævnmøder med et andet Kvindfolk bag Deres Forlovedes Rygl! Hvem er Anna?

— Aa, det betyder slet ingen Ting, kun et ganske uskyldigt Venskab — det er det hele. Naar man er forlovet med en velhavende Gaardmandsdatter, mener man det ikke alvorligt med en Husmandspige.

— Ja, Deres Moral vedkommer ikke mig — den overlader jeg med Glæde Marie at dømme om.

Den rødhaarede stirrede paa ham, og sagde indsmigrende.

— Jamen, det kan umuligt være Deres Alvor, Herre. at sende Marie Brevet — saadan noget er De altfor — altfor nobel til. Min Gud, der vilde ligge et Hus, om De gjorde det! De kender ikke min Kæreste. Hør nu, go'e Herre — jeg indrømmer, at jeg drog Fordel af Deres uheldige Situation i Dag og jeg er ked af det. Hvis vi kunde blive enige om — Pengene —

— Det kan vi, svarede Boesen opmuntrede. De kan faa Lov at købe Tingene tilbage for samme Sum, som jeg gav for dem, og saa er der Brevet, det kan De give mig tyve Kroner for!

— Hva! Tyve Kroner! protesterede den rødhaarede Mand rasende. Raseriet kvalte Resten af Sætningen

Der opstod en Pause. Saa fiskede den rødhaarede med sur Mine de firsindstyve Kroner op af sin Lomme og efter en haard, indre Kamp yderligere to Tikronesedler.

— Det er alt, hvad jeg har, mumlede han.

— Tak! sagde Boesen naadigt. De tyve Kroner for Brevet vil jeg putte i Fattigbøssen, jeg bryder mig ikke om Deres Penge. Og tag nu Deres Kluns og forsvind. De vil finde Brevet i Benklædelommen.

— Vi er kvit nu, sagde Manden vildt, og forlod Værelset.

Men Jacob Boesen aabnede Døren og stak Hovedet udenfor.

— Vi er lidt mere end kvit, tror jeg nok min Ven, sagde han, der

er nemlig en lille Ting, De har overset.

— Hvad da? spurgte den rødhaarede og standsede.

— Det Brev — sagde Boesen, laa ikke i nogen Konvolut. Jeg kender hverken Deres Navn eller Adresse. Lige saa lidt som jeg ved andet om Deres Forlovede, end at hun hedder Marie. Det vilde derfor have været temmeligt umuligt at kompromitere Dem ved at sende hende Brevet. Ja, andet var det ikke — Farvel, min Ven!

Og fornøjet smilende lukkede Jacob Boesen atter sin Dør.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrefjende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg. (ca 300), sælges for 75 Øre Allinge Bogtrykkeri.

Nyt Oplag er udkommen:

Fører over

Hammershus Ruiner.

Pris 50 Øre.

Faas i Boghandlen, ved Ruinen samt gennem Forlaget.

Gornitzka, Allinge.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Skærereri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Krep-Servietter

og lærredsmønstrede do. sælges fra 2 Kr. pr. 500. Damask-Bordduge i 10 m. Ruller 2 Kr.

Trykning af Firma billigst.

Alt til Hoteller og Pensionater.

Allinge Trykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Største Lager

af færdigsyede Beklædningsgenst. i alle Størrelser samt Hatte, Huer og jernstærkt Arbejdstøj.

Lager af Kjøletøj, Bomuldstøj, Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer, Tæpper, Trikotage og Garner.

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Vi sender Dem

„Nordbornholm“

hver Uge.

Tænk ogsaa paa os, naar De har et eller andet at avertere.

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligkiste-Lager

Ligtøj og Ligsenge

Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Endnu haves Restoplag af

Hammershus Birks Historie

som sælges til en Pris af 2 Kroner.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

— 0 —

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebanen.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebanen, naar der findes brugeligt Fortøj, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebanen, men skal være agtpaaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsning eller Forandring af Færdselsretning ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejtrøys og Fodgængerfelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænstkørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadekryds er forbudt.

Cil højre svinges i tort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræl i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræl i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Piffen er ikke nok.

Intet Køretoej maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbikørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Vejbanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbikørselen, naar han varskoer derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes saaledes, at deres Veje skæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Biepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Biepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretoej foretager Udsving ved Igangsaetning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning.

Kør ikke ind i et Ligtog, Troppeafdelinger eller Processioner.

Lygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hæstekøretojer være forsynet med en klart lyfende Lygte paa hver Side med hvidt Lys og en Baglygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser saadan rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Lygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Cyklisten ligger i højre Side af Gaden, skal Cyklisten benytte den, med mindre han har Pakker paa Cyklen, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Cyklisti, som er beregnet for Cykling i begge Retninger, ligger i venstre Side af Gaden, er Cyklisten berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Cyklisten skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortøj eller ud af Porte etc. Cyklisten maa ikke hage sig bag andre Køretojer, og paa en Cykle maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Cykle skal være forsynet med Ratteste og i Lygtetændingstiden med klart lyfende Lygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Cyklisten skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Vejbanen forbeholdt Cyklisten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Cyklisten altid vige for Motorførende, og hvor der er Cyklistier, er Cyklisterne henvist til disse.

Giver en Politibehjert Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetning derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Brevpapir og Konvolutter

med Firma leveres bedst og billigst Hurtig Levering.

Allinge Bogtrykkeri.

Avertér i NORDBORNHOLM.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,

Dags-Dato, Vekselblanketter,

Visitkort og Takkekort,

Love og Regnskaber,

Sange og Salmer,

Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.